

वीरभ

वीरतरासनं, स्त्री, (वीरतराणां साधकश्रेष्ठानां आसनम् ।) आसनविशेषः । यथा,—
“रुद्र कोमलमाक्षीर्णं संयामपतितं हि यत् ।
जम्बुयापादितं वापि नृतं वा नरमासनम् ।
गर्भयुतं त्वचं वापि नारीणां योनिर्ना
त्वचम् ।

सञ्जिह्विप्रदं देवि सर्वतोऽतिचन्द्रिदम् ।
त्वचं वा यौवनस्थानां कुम्भाद्वीरतरासनम् ।”

इति सुखमालातन्त्रे ३ पटलः ।

वीरतः, पुं, (वीरस्तनान्ना ख्यातस्तः ।) अर्जुन-
तृणः । इत्यमरः । कोकिलाचट्टणः । इति
रत्नमाला । विस्वान्तरट्टणः । भजातकः ।
इति राजनिर्घण्टः ।

वीरपणं, स्त्री, सुरपणम् । इति राजनिर्घण्टः ।
वीरपत्नी, स्त्री, (वीराणां पत्नी । यद्वा, वीरः
पतिर्यस्याः । “निर्वा सपत्न्यादियु ।” ४।१।३५।
इति पल्लवकारादेशः । “ऋन्नेभ्यो ङीप् ।”
४।१।५। इति ङीप् ।) वीरभाष्या । इत्यमरः ।
(यथा, मार्कण्डेये । २५ । ७ ।

“तेवामेतद्वचः श्रुत्वा वीरा वीरप्रजावती ।

वीरगोचसमुद्भूता वीरपत्नी प्रहर्षिता ।”

नदीविशेषः । यथा, ऋग्वेदे १।२०।४।

“अङ्गवी कुलिशो वीरपत्नी

पयो हित्वा ना उदभिर्भरन्ती ।”

“वीरपत्नी वीरस्य पालयित्री एतत्संज्ञिता-
स्त्रियो नवः ।” इति तद्वाक्ये साधकः ।)

वीरपत्नी, स्त्री, (वीरप्रियाणि पत्न्याणि यस्याः ।)
विजया । इति राजनिर्घण्टः ।

वीरपानं, स्त्री, वीराणां अमनाशाय पानम् ।
यथा,—

“वीरपानम् यत् पानं तृप्ते भाविनि वा रये ।”

इत्यमरः ।

(“वा भावकरयोः ।” ८ । ४ । १० । इति
विकल्पेन जलमपि । यथा, गो० रामायणे ।
४ । ६ । ७२ ।

“मत्तोऽयमितं दुर्लभं मोहाक्लामवमन्यते ।

मदीये संप्रहारेऽस्मिन् वीरपात्रं समर्थताम् ।”)

वीरपुत्री, स्त्री, सिन्दूरपुत्री । इति राजनिर्घण्टः ।

वीरबाहुः, पुं, (वीराः समर्थाः बाहवो यस्य ।)

विष्णुः । यथा, “वीरबाहुर्विदारणः ।” इति

तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् । (इतराष्ट्रपुत्रान्य-
तमः । यथा, महाभारते । १ । ६७ । १०१ ।

“जयो भीमरथो वीरो वीरबाहुरणोत्तुपः ।”

रावणपुत्रः । इति रामायणम् । वानरविशेषः ।

यथा, गो० रामायणे । ६ । १७ । १५ ।

“वीरबाहुः सुबाहुश्च नलश्च वनगोचरः ।”)

वीरभद्रः, पुं, (वीराणां भद्रं येन ।) अन्धमेघान्तः ।

वीरश्रेष्ठः । वीरशम् । इति मेदिनी । शिव-
गन्धर्वविशेषः । तस्योत्पत्तिर्यथा,—

“इत्थाकथं महाकालः सन्त्यक् शाला सती-

त्ययम् ।

सद्यं सुने सती देवी त्वयिचक्रे खलीवितम् ।

वीरसूः

जोधं स्थिते सुनौ तत्र तन्महाकालसाध्वसात् ।
रुद्रसातीवरौद्रोऽभूत् बहुकोपाग्निदीपितः ।
ततस्तत्क्रोधज्वाह्विराविरोक्ताह्वानादुतिः ।
प्रत्यक्षः प्रतिमाकारः कालवृत्तः प्रकम्पनः ।
उवाच च प्रणम्यैशं भूतुखीं महतीं दधत् ।
आज्ञां देहि पितः किन्ति करवे दास्यसुतमम् ।
ब्रह्माण्डमेककलं करवाणि त्वदाश्रया ।
इति प्रतिज्ञां तस्येशः श्रुत्वा हतममन्यत ।
हतकृत्यमिवाव्यक्तं तं मुदा प्रत्युवाच ह ।
महावीरोऽयं रे भद्र मम सर्वगणेष्विह ।
वीरभद्राख्या हि त्वं प्रथिति परमां व्रज ।
कुरु मे सत्वरं कार्यं दण्डयज्ञं ययं नय ।”

इति काशीखण्डे ८६ अध्यायः ।

(यथा च महाभारते । १२ । २८३ । ५१ ।

“वीरभद्र इति ख्यातो रुद्रकोपाग्निदीपितः ।

भद्रकाणीति विख्याता देशाः कोपाग्निनि-

हता ।”)

वीरभद्रकं, स्त्री, (वीरभद्रमेव । स्वार्थं कन् ।)

वीरशम् । इति जटाधरः ।

वीरभाष्या, स्त्री, (वीराणां भाष्या ।) वीरपत्नी ।

इत्यमरः ।

वीरमाता, [ऋ] स्त्री, (वीराणां माता ।)

वीरजननी । तत्पर्यायः । वीरसूः २ । इत्य-
मरः । (यथा, भागवते । ६ । १४ । ४० ।

“अन्तर्ज्वलीसुपालस्य देवो च प्रययौ पुरीम् ।

पुनस्तत्र गतोऽन्दान्ति उज्ज्वलो वीरमातरम् ।”)

वीररजः, [सु] स्त्री, (वीराणां वीरभाषिणां धार-
णार्थं रजः ।) सिन्दूरम् । इति राजनिर्घण्टः ।

वीरस्य धूलिश्च ।

वीररेणुः, पुं, (वीरा रेणव इव यस्य ।) भीमसेनः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ।

वीरवती, स्त्री, मांसरोहिणी । इति भाव-

प्रकाशः । (विक्रमपुराधीश्वरविक्रमभुज्जटप-

कर्मचारिवीरवरस्य कन्या । यथा, कथा-

सरितागरे । ५३ । ६० ।

“यस्य धर्मवती नाम भाष्या वीरवती सुता ।

पुत्रः सत्वरचेति त्रयं परिकरो यजे ।”)

वीरवत्सा, स्त्री, (वीरो वत्सः पुत्रो यस्याः ।)

वीरजननी । इति जटाधरः ।

वीरविभावकः, पुं, शूद्रद्रव्येण होमकर्ता । यथा,—

“वीरविभावको जुह्वन् धनैः शूद्रसमाहितैः ।”

इति वैमचन्द्रः ।

वीरवृक्षः, पुं, (वीरनामको वृक्षः ।) भजातकः ।

इत्यमरः । अर्जुनवृक्षः । इति वैमचन्द्रः ।

विस्वान्तरः । इति राजनिर्घण्टः । वृक्ष-

विशेषः । देशान् इति भावा । तत्पर्यायः ।

वीरतरः २ वृक्षजातः ३ अग्ररीहरः ४ । इति

रत्नमाला ।

वीरसूः, स्त्री, (वीरान् पुत्रानेव सूते इति । वीर +

सू + कृप् ।) वीरमाता । इत्यमरः । (यथा,

महाभारते । १ । २०० । ७ ।

“जीवच्छर्मांरुभेदे बहुवैश्वसमन्विता ।

वीरास

सुभगा भोगमम्यता यज्ञपत्नी पतिव्रता ।”

पुत्रप्रसविनी । यथा, ऋग्वेदे १।०।५।४४।

“वीरसूदेविकामा ख्योनां श्रुतो भवद्विपदे शं

चतुष्पदे ।”

“वीरसूः पुत्राणामेव सवित्री ।” इति तद्वाक्ये

साधकः ।)

वीरसेनं, स्त्री, आरुक्कट्टणः । इति राजनिर्घण्टः ।

वीरसेनः, पुं, नलराजपिता । इति नैषधम् ।

(यथा, महाभारते । ७ । ५२ । ५४ ।

“निषधेषु महीपालो वीरसेन इति श्रुतः ।

तस्य पुत्रोऽभवत्तान्वा नलो धर्मार्थकोविदः ।”)

वीरसेनः, पुं, (वीरसेनात् जायते इति । जन् +

सन् ।) नलराजः । इति नलोदयः ।

वीरहा, [न्] पुं, (वीरान् हन्तीति । हन +

क्रिप् ।) नष्टाभिप्रायः । इत्यमरः । यस्या-

भिहोत्रिणः प्रमादादिना कारणात्तरेण वा

अग्निर्नष्टो निर्वानः स्यात् च वीरहोच्यते ।

वीरघति शीर्ष्यं कारयति इति वीर उ त् क तु

शीर्ष्ये इत्यस्मात् सुरादि निः प्रेरये अजानात्

पचाद्यनि वीरो यस्याभिः तं हतवान् इति

किमपि वीरहा । इति भरतः । (यथा, वाज-

सनेयसंहितायाम् । ३० । ५ । “नरकाय वीर-

हणम् ।” “वीरहणं नष्टाभिं शूरं वा ।” इति

तद्वाक्यम् ।) विष्णुः । यथा, वीरहा माघवो

मघः । इति विष्णुसहस्रनाम । वीरहन्तरि,

चि ।

वीरा, स्त्री, सुरा । वीरकाकोली । तामलकी ।

एलवाङ्गुका । पतिपुत्रवती । रम्भा । विदारी ।

दुम्बिका । मलपूः । वीरविदारी । इति

मेदिनी । रे, इ= । पुस्तकान्तरे सुरास्थाने सुरा

विदारीस्थाने गम्भारी इति पाठः । काकोली

महाश्रतावरी । शृङ्गकन्या । ब्राह्मी । अति-

विषा । मदिरा । इति राजनिर्घण्टः । शिंशपा-

वृक्षः । इति रत्नमाला । (करन्धमराजपत्नी ।

यथा, मार्कण्डेये । १२३ । १ ।

“वीर्यचन्द्रसुता सुभूर्वा रा नाम शुभ्रवता ।

खयंवरे वा जयहे महाराजं करन्धमम् ।”

नदीविशेषः । यथा, महाभारते । ६ । ६ । २२ ।

“पूर्वाभिरासां वीराश्च भीमा मोचवती

तथा ।”

विक्रमशालिनी । यथा, मार्कण्डेये । १२५ । ७ ।

“तेवामेतद्वचः श्रुत्वा वीरा वीरप्रजावती ।

वीरगोचसमुद्भूता वीरपत्नी प्रहर्षिता ।”)

वीराणाः, पुं, अन्धवेनसः । इति राजनिर्घण्टः ।

वीराचकं, स्त्री, आरुक्कम् । इति राजनिर्घण्टः ।

वीराशंसनं, स्त्री, (वीरान् आशंसयति अद्य

स्थास्यामि वा नवेति चिन्तां जनयतीति ।

आ + शंस + णिप् + क्तुः ।) अतिभयप्रदा युद्ध-

भूमिः इत्यमरः ।

वीरासनं, स्त्री, (वीराणां साधकानामासनम् ।)

भित्ताद्यनाम्नितोपवेशनम् । यथा,—

“दिवाशुगच्छता गास्तु तिष्ठन् रजः पिबेत् ।